

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1671/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Весне Мاستиловић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ... , против туженог ЈКП „Услуга“ Оџаци, кога заступа пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради накнаде штете у потрошачком спору, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1145/24 од 24.10.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1145/24 од 24.10.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1145/24 од 24.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 889/23 од 21.05.2024. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 456,47 динара са затезном каматом од 31.07.2020. године до исплате, као и да му накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, те је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1145/24 од 24.10.2024. године, одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – др.закон, у даљем тексту ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име трошкова одржавања водомера у периоду од јуна до децембра 2020. године. Побијаном другостепеном одлуком одбијен је као неоснован тужбени захтев с обзиром на то да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату предметне накнаде, садржан у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист Општине Озаци“ бр. 16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном или незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Озаци“ бр. 25/20).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана другостепена одлука заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба рад исплате је поднета 03.07.2023. године. Вредност предмета спора је 456,47 динара и поступак је вођен по правилима парнице у спору мале вредности.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се код овог потрошачког спора у погледу дозвољености ревизије на основу одредбе члана 488. став 1. ЗПП има применити одредба члана 479. став 6. ЗПП као у споровима мале вредности, којом је прописано да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић